

# Kar Topladı Gözleri

— *lemide* · 28 Mayıs 2012

---

## KAR TOPLADI GÖZLERİ

Seni söküyorum resimlerden  
kayan yıldızlar yakıyor dilekleri  
indi aşkın merdiveninden  
kıaldı yelkovan söküldü z/aman akrebin kalbinden  
duraladı yitik kahramanlı hikayelerin sonuna konan nokta gibi  
soluklandı virgül aralığında  
kesildi gökyüzünün nefesi  
boğuk boğuk şimşeklerin dilinde inledi  
kadın eteklerinden döküldü isimsizlikleri  
salladı ayrılığı tutup omuzlarından  
gözlerinde zafer pırıltıları  
düşürdü bakışlarını ayrılık kadının yüzündeki tuz gölü çukura  
kuraktı hasadı aşkın dedi  
sen yüreği boşalttın  
çünkü ipoteği başkasının

Biliyor musun dedi beriki  
onun gittiğinden beri  
düşlerim bana yabancı  
tanıdık değil rüyalarım  
leş yiyici akbabalar dolaşüyor peşimde  
yüzü buz tutmuş çocukluğum yürüyor saç diplerimde  
bir tel saç yüzünden yıldızlara sürgün edilen ben  
güneşten geliyorum yüreğimi gömdüm içine  
saçlarına bastığım gökkuşağının s/allanıyorum renklerinde

İndirdi gözlerini ayrılık emzirdi parmak uçlarından ateşi  
yırtık kirpiklerinden sızıntılı cellat şefkatiyle  
emanetin bende tut ellerimden  
sustu kadın ipsiz sapsız zulümlerin şahadetinden gülümsedi  
ben dedi ben kaderine boyun eğmiş dağ lalesi  
yaşama sevincimdi onun sevgisi  
iki damla gözyaşını kurban edip  
ve gitti dedi

döküldü hıçkırığı dilsiz bülbüllerin kafesine  
sen dilsiz kavalların sesine sürgün edilen  
kekik kokan name  
saçlarından taşan dağ çiçeği kokusu hala zihnimde  
örselenmiş yüzünde kirli kaderi  
kırık kağnın peşinde ayak izleri  
basmaya korktuğumuz dağ başları kadar  
dumanlıydı başımızdaki sevda  
üç harfı yırttı kalan harfler sürgünde  
dipçik altında ezilen düşlerinde  
sallandı kelimelerin darağacında

sen sancı dedi kadın  
salavat getirirken güvencinler ezan sesiyle  
hiç umurumda olmadı karattığın gözlerime  
gül dedin gül açtı gözlerime sürdüğün milde  
sürgüne yolladı ten/size çıkan her ateş ellerde  
kar topladı gözleri  
kara teslim oldu senli şehirler  
ey hak dedi ayrılık  
ellerini açarken sabah ezanına safiler  
dudakları lal renkli kadının boynuna geçirirdi dişlerini zebaniler  
ya nur ölüm kaçmak mı  
sabahın ışıklarına teslimken cürümler  
cennetini kaybetmiş günahsız dedi  
maviye elleri açıp rabbinden aman dile  
secde etti kadın sevgiliye gel diye